Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

14. listopadu 2013 *

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Obrazová ochranná známka představující hlavu vlka — Námitky majitele mezinárodních a národních obrazových ochranných známek obsahujících slovní prvky ‚WOLF Jardin' a ‚Outils WOLF' — Relativní důvody pro zamítnutí — Zásah do rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 5 — Změna hospodářského chování průměrného spotřebitele — Důkazní břemeno"

Ve věci C-383/12 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 8. srpna 2012,

Environmental Manufacturing LLP, se sídlem v Stowmarket (Spojené království), zastoupená M. Atkinsem, solicitor, K. Shadboltem, advocate, a S. Malyniczem, barrister,

účastnice řízení podávají kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupený A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněncem,

žalovaný v prvním stupni,

Société Elmar Wolf, se sídlem ve Wissembourg (Francie), zastoupená N. Boespflugem, avocat,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Juhász (zpravodaj), A. Rosas, D. Šváby a C. Vajda, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: M. Aleksejev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. května 2013,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

1 Společnost Environmental Manufacturing LLP (dále jen „Environmental Manufacturing“) se svým kasačním opravným prostředkem domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 22. května 2012, Environmental Manufacturing v. OHIM – Wolf (znázornění hlavy vlka) (T-570/10, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl její žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 6. října 2010 (věc R 425/2010-2), týkajícího se námitkového řízení (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

2 Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1), které vstoupilo v platnost dne 13. dubna 2009, kodifikovalo a zrušilo nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

3 Článek 8 nařízení č. 207/2009, nadepsaný „Relativní důvody pro zamítnutí zápisu“, v odst. 1 písm. b) a odst. 5 stanoví:

„1. Na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše:

[...]

b) pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.

[...]

5. Na základě námitek majitele starší ochranné známky ve smyslu odstavce 2 se rovněž nezapíše ochranná známka, pokud je totožná se starší ochrannou známkou nebo je jí podobná a pokud má být zapsána pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, pokud jde o starší ochrannou známku Společenství, která má v rámci Společenství dobré jméno, nebo o starší národní ochrannou známku, která má dobré jméno v příslušném členském státě, a užívání přihlašované ochranné známky bez řádného důvodu by neprávem těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu.“

4 Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení č. 40/94 byl formulován ve stejném znění jako příslušná ustanovení nařízení č. 207/2009.

Skutečnosti předcházející sporu

5 Dne 9. března 2006 podal právní předchůdce společnosti Environmental Manufacturing u OHIM přihlášku ochranné známky Společenství pro obrazové označení představující hlavu vlka za účelem uvedení výrobků, které spadají do třídy 7 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu, a sice: „Stroje pro profesionální a průmyslové zpracování dřevního odpadu a rostlinného odpadu; profesionální a průmyslové stroje k rozdrcení dřeva a k výrobě hoblin“, na trh.

6 Po zveřejnění přihlášky ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 38/2006 dne 18. září 2006 podala Société Elmar Wolf (dále jen „Elmar Wolf“) námitky proti zápisu přihlášené ochranné známky pro uvedené výrobky.

7 Námitky byly založeny na několika francouzských a mezinárodních starších obrazových ochranných známkách. Důvody uplatněnými na podporu těchto námitek byly důvody uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b) a v odst. 5 nařízení č. 40/94.

8 Dne 24. září 2007 postoupil právní předchůdce společnosti Environmental Manufacturing uvedenou přihlášku k zápisu společnosti Environmental Manufacturing. Dne 2. října 2007 společnost Environmental Manufacturing v souladu s článkem 43 nařízení č. 40/94 (nyní článek 42 nařízení č. 207/2009) požádala, aby společnost Elmar Wolf předložila důkazy o užívání starších ochranných známek. Společnost Elmar Wolf tedy za tímto účelem předložila listinné důkazy.

9 Dne 25. ledna 2010 námitkové oddělení OHIM námitky založené na čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 zamítlo z důvodu, že mezi dotčenými ochrannými známkami neexistuje žádné nebezpečí záměny. Námitkové oddělení námitky založené na čl. 8 odst. 5 tohoto nařízení rovněž zamítlo z důvodu, že společnost Elmar Wolf nepředložila důkaz o existenci jakékoli újmy dobrému jménu starších ochranných známek nebo neprávem těženého prospěchu z těchto ochranných známek.

10 Dne 23. března 2010 podala společnost Elmar Wolf proti tomuto rozhodnutí odvolání. Toto rozhodnutí bylo zrušeno sporným rozhodnutím. Pokud jde o čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, měl druhý odvolací senát za to, že starší ochranné známky požívají ve třech členských státech velmi dobrého jména. Dále měl za to, že mezi dotčenými ochrannými známkami existuje určitý stupeň podobnosti a že si relevantní veřejnost může mezi označeními vytvořit spojitost, a to s ohledem na rozlišovací způsobilost a dobré jméno starších ochranných známek, jakož i na podobnost výrobků, kterých se týkají dotčené ochranné známky. Konečně odvolací senát dospěl k závěru, když odkázal na argumenty uplatněné společností Elmar Wolf, že by přihlašovaná ochranná známka mohla rozmělnit jedinečný image starších ochranných známek a mohla by neprávem těžit z jejich rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména.

Žaloba u Tribunálu a napadený rozsudek

11 Společnost Environmental Manufacturing podala u Tribunálu žalobu na neplatnost sporného rozhodnutí. Na podporu této žaloby vznesla společnost Environmental Manufacturing dva žalobní důvody, vycházející jednak z porušení čl. 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009 a jednak z porušení čl. 8 odst. 5 tohoto nařízení.

12 Tribunál zamítl první žalobní důvod v bodech 16 až 24 napadeného rozsudku jako neopodstatněný.

13 Co se týče druhého žalobního důvodu, Tribunál v bodě 47 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že odvolací senát měl právem za to, že si relevantní veřejnost může mezi označeními tvořenými dvěma kolidujícími ochrannými známkami vytvořit spojitost.

14 Dále Tribunál v bodech 48 a 49 napadeného rozsudku ohledně nebezpečí rozmělnění uvedl, že podle společnosti Environmental Manufacturing majitel starší ochranné známky musí tvrdit a prokázat, že užívání pozdější ochranné známky bude mít dopad na chování spotřebitelů výrobků, na které se vztahuje starší ochranná známka, nebo že existuje vážné nebezpečí, že tomu tak v budoucnu bude. Rovněž uvedl, že společnost Environmental Manufacturing tvrdí, že odvolací senát tento dopad v projednávané věci nepřezkoumal, že společnost Elmar Wolf měla předložit argumenty, které by konkrétně vysvětlovaly, jak by ji rozmělnění poškodilo, a že pouhé zmínění rozmělnění nestačí k odůvodnění použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

15 Tribunál v bodech 50 až 54 napadeného rozsudku rozhodl:

„50 [T]akový důvod pro zamítnutí vycházející z nebezpečí rozmělnění, jaký je stanoven v čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, přispívá s ostatními relativními důvody pro zamítnutí zmíněnými v uvedeném článku k zachování prvotní funkce ochranné známky, a sice její funkce původu. Pokud jde o nebezpečí rozmělnění, tato funkce je ohrožena, je-li oslabena schopnost starší ochranné známky identifikovat výrobky nebo služby, pro které je zapsána a užívána, jako pocházející od majitele uvedené ochranné známky, jelikož užívání pozdější ochranné známky způsobuje roztříštění identity starší ochranné známky a jejího působení na veřejnost. Tak je tomu zejména v případě, kdy starší ochranná známka, která vyvolávala bezprostřední asociaci s výrobky nebo službami, pro které je zapsána, již není schopna tuto funkci plnit (rozsudek [ze dne 27. listopadu 2008], Intel Corporation, [C-252/07, Sb. rozh. s. I-8823], bod 29).

51 Z [výše uvedeného] rozsudku Intel Corporation vyplývá, že přísluší majiteli starší ochranné známky, který se dovolává ochrany přiznané čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, aby předložil důkaz, že by užívání pozdější ochranné známky poškodilo rozlišovací způsobilost jeho starší ochranné známky. K tomu účelu nemusí majitel starší ochranné známky prokázat existenci skutečného a aktuálního zásahu do své ochranné známky. Dá-li se totiž předpokládat, že takový zásah vyplyne z možného užívání pozdější ochranné známky jejím majitelem, nemůže být majitel starší ochranné známky nucen čekat, až k němu skutečně dojde, aby se mohl dožadovat zákazu uvedeného užívání. Majitel starší ochranné známky musí nicméně prokázat existenci okolností, které umožňují dojít k závěru o vážném nebezpečí, že k takovému zásahu v budoucnu dojde ([výše uvedený] rozsudek Intel Corporation, body 37, 38 a 71).

52 Za tímto účelem musí majitel starší ochranné známky předložit důkazy umožňující dospět *prima facie* k závěru o nikoli pouze hypotetickém budoucím nebezpečí újmy […]. K takovémuto závěru lze dospět zejména na základě logických dedukcí vyplývajících z analýzy pravděpodobnosti a zohlednění praxe obvyklé v relevantním obchodním odvětví, jakož i všech ostatních okolností projednávaného případu […].

53 Nelze však vyžadovat, aby nad rámec těchto důkazů majitel starší ochranné známky prokazoval dodatečný účinek pozdější ochranné známky na hospodářské chování průměrného spotřebitele výrobků nebo služeb, pro které je zapsána starší ochranná známka. Taková podmínka totiž není uvedena v čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 ani v[e] [výše uvedeném] rozsudku Intel Corporation.

54 Pokud jde o bod 77 [výše uvedeného] rozsudku Intel Corporation, z volby výrazů ‚z toho plyne' a ze struktury bodu 81 téhož rozsudku vyplývá, že změna hospodářského chování spotřebitele, na niž odkazuje [společnost Environmental Manufacturing] na podporu vytýkané skutečnosti, je stanovena tehdy, jestliže majitel starší ochranné známky v souladu s bodem 76 uvedeného rozsudku úspěšně prokázal, že je oslabena schopnost této ochranné známky identifikovat výrobky nebo služby, pro které je zapsána a užívána, jako pocházející od majitele uvedené ochranné známky, jelikož užívání pozdější ochranné známky způsobuje roztříštění identity starší ochranné známky a jejího působení na veřejnost."

16 V bodech 56 až 65 napadeného rozsudku Tribunál přezkoumal, zda odvolací senát v projednávané věci použil čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 a výše uvedené zásady správně.

17 Tribunál dospěl v bodě 66 napadeného rozsudku k závěru, že odvolací senát měl právem za to, že užívání ochranné známky, jejíž zápis je požadován, může rozlišovací způsobilost starších ochranných známek poškodit, a dále že není na místě přijmout argument společnosti Environmental Manufacturing vycházející z nutnosti prokázat hospodářské účinky vyplývající ze spojení mezi kolidujícími ochrannými známkami.

18 Tribunál v bodě 67 napadeného rozsudku uvedl, že „[v] rozsahu, v němž tak odvolací senát čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 použil z důvodu nebezpečí rozmělnění vyvolaného přihlašovanou ochrannou známkou správně, již není třeba přezkoumávat nebezpečí [že společnost Environmental Manufacturing neprávem těží z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starších ochranných známek (parazitování)], z něhož [sporné] rozhodnutí rovněž vychází“.

19 Za těchto podmínek Tribunál zamítl druhý žalobní důvod jako neopodstatněný a žalobu zamítl v plném rozsahu.

Návrhová žádání účastníků řízení

20 Společnost Environmental Manufacturing svým kasačním opravným navrhuje, aby Soudní dvůr napadený rozsudek zrušil, vydal konečné rozhodnutí o sporu ve věci samé a uložil OHIM, jakož i společnosti Elmar Wolf náhradu nákladů řízení.

21 OHIM navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil společnosti Environmental Manufacturing náhradu nákladů řízení.

22 Společnost Elmar Wolf navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a podpůrně vrátil věc Tribunálu a uložil společnosti Environmental Manufacturing nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady vynaložené společností Elmar Wolf.

Kasační opravný prostředek

23 Na podporu svého kasačního opravného prostředku společnost Environmental Manufacturing uplatňuje jediný důvod, vycházející z porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Argumentace účastníků řízení

24 Společnost Environmental Manufacturing tvrdí, že v důsledku výše uvedeného rozsudku Intel Corporation důkaz o tom, že užívání pozdější ochranné známky působí nebo by působilo újmu rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky, předpokládá prokázání změny hospodářského chování průměrného spotřebitele výrobků nebo služeb, pro které je starší ochranná známka zapsána, vyplývající z užívání pozdější ochranné známky, nebo vážného nebezpečí, že by k takové změně mohlo v budoucnu dojít. Takový důkaz musí být podán pro to, aby mohlo být prokázáno rozmělnění starší ochranné známky.

25 Společnost Environmental Manufacturing Tribunálu vytýká, že takový důkaz nepožadoval a dospěl k závěru, že stačí, že je oslabena schopnost starší ochranné známky identifikovat výrobky nebo služby, pro které je zapsána a užívána, jako pocházející od majitele uvedené ochranné známky, neboť užívání pozdější ochranné známky způsobuje roztříštění identity starší ochranné známky a jejího působení na veřejnost.

26 Společnost Environmental Manufacturing má za to, že analýza provedená Tribunálem nezohlednila judikaturu Soudního dvora, podle níž dopad na hospodářské chování spotřebitelů předpokládá dopad na jejich obchodní chování. Společnost Environmental Manufacturing tvrdí, že takový potenciální nebo skutečný dopad musí být přezkoumán v rámci odvolání podaného na základě čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, a že vzhledem ke skutečnosti, že tato otázka nebyla předmětem ani přezkumu ani dokazování, měl Tribunál argument, podle něhož došlo k rozmělnění ve smyslu tohoto ustanovení odmítnout.

27 OHIM připouští, že důkaz o újmě způsobené rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky ve smyslu čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 vyžaduje podání důkazu o skutečné nebo případné změně hospodářského chování průměrného spotřebitele výrobků, pro které jsou starší ochranné známky zapsány. Nicméně tvrdí, že změna hospodářského chování průměrného spotřebitele a roztříštění identity starší ochranné známky tvoří podmínky, které nejsou ani nezávislé ani kumulativní, a že ve skutečnosti jsou součástí jednoho a téhož požadavku.

28 OHIM má za to, že podmínka, podle níž užívání pozdější ochranné známky způsobuje roztříštění identity starší ochranné známky a jejího působení na veřejnost, uvedená v bodech 29 a 76 výše uvedeného rozsudku Intel Corporation, je pouze vyjádřením změny hospodářského chování průměrného spotřebitele. OHIM tvrdí, že k takové změně dojde, pokud hospodářská hodnota ochranné známky s dobrým jménem bude ve vnímání tohoto spotřebitele trpět užíváním pozdějšího označení. Pro to, aby bylo hospodářské chování spotřebitele dotčeno, stačí, aby tento spotřebitel považoval ochrannou známku s dobrým jménem z důvodu užívání napadeného pozdějšího označení za méně atraktivní, méně věhlasnou nebo méně exkluzivní.

29 OHIM tvrdí, že napadený rozsudek je založen na správném předpokladu, podle něhož „změna hospodářského chování průměrného spotřebitele výrobků, pro které je starší ochranná známka zapsána“ předpokládá, že se jako v projednávané věci prokáže, že „užívání pozdější ochranné známky způsobuje roztříštění identity starší ochranné známky a jejího působení na veřejnost“. Toto tvzrení je pouze vysvětlením výše uvedeného předpokladu.

30 OHIM zastává názor, že roztříštění identity a působení na veřejnost znamená, že dochází k negativnímu dopadu na hospodářskou hodnotu ochranné známky s dobrým jménem, a tedy vnímání veřejnosti a její „hospodářské chování“ jsou dvě strany jedné mince. OHIM dodává, že závěr obsažený v bodě 62 napadeného rozsudku je výrazem pravděpodobné změny hospodářského chování spotřebitele výrobků, na něž se vztahují starší ochranné známky, kterou lze očekávat od souběžného užívání napadeného označení.

31 Společnost Elmar Wolf připomíná, že odvolací senát v bodech 36 a 38 odůvodnění sporného rozhodnutí prokázal, že užívání ochranné známky, jejíž zápis je žádán, může vyvolat nebezpečí rozmělnění, jakož i neprávem těžit ze starší ochranné známky. Uvádí, že Tribunál v bodě 66 napadeného rozsudku konstatoval, že ochranná známka, jejíž zápis je žádán, může poškodit rozlišovací způsobilost starších ochranných známek a z důvodu hospodárnosti řízení již nepřezkoumával prospěch neprávem těžený z této rozlišovací způsobilosti.

32 Co se týče dodržení údajného doplňkového a zvláštního kritéria, stanoveného ve výše uvedeném rozsudku Intel Corporation, společnost Elmar Wolf tvrdí, že Tribunál správně uvedl, že argument vycházející z nutnosti prokázat hospodářské účinky vyplývající ze spojení mezi kolidujícími ochrannými známkami nelze přijmout.

33 Společnost Elmar Wolf má za to, že okolnosti, na kterých je založena analýza Soudního dvora ve výše uvedeném rozsudku Intel Corporation, se týkají případu, ve kterém nejsou výrobky nebo služby, na které se vztahuje starší ochranná známka, podobné výrobkům nebo službám, na které se vztahuje pozdější ochranná známka, zatímco projednávaná věc se týká výrobků, které jsou totožné nebo alespoň podobné. Kritéria stanovená Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku Intel Corporation tak nelze v projednávané věci použít.

Závěry Soudního dvora

34 Podle judikatury Soudního dvora důkaz o tom, že užívání pozdější ochranné známky působí nebo by působilo újmu rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky, předpokládá prokázání změny hospodářského chování průměrného spotřebitele výrobků nebo služeb, pro které je starší ochranná

známka zapsána, vyplývající z užívání pozdější ochranné známky, nebo vážného nebezpečí, že by k takové změně mohlo v budoucnu dojít (výše uvedený rozsudek Intel Corporation, body 77 a 81, jakož i bod 6 výroku).

35 Jistěže platí, že bod 77 výše uvedeného rozsudku Intel Corporation je uveden slovním spojením „[z] toho plyne, že“ a následuje přímo po přezkumu otázky oslabení schopnosti identifikace a roztříštění identity starší ochranné známky, takže by mohl být považován za pouhé vysvětlení předcházejícího bodu. Nicméně stejný text, zopakovaný v bodě 81 a výrobku tohoto rozsudku, je autonomní. Skutečnost, že je obsažen ve výroku uvedeného rozsudku jeho význam zdůrazňuje.

36 Znění výše uvedené judikatury je výslovné. Z toho vyplývá, že újmu nebo nebezpečí újmy rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky stanovené v čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 nelze konstatovat, aniž je podán důkaz, že je tato podmínka splněna.

37 Pojem „změna hospodářského chování průměrného spotřebitele“ stanoví podmínku objektivní povahy. Tuto změnu nelze dovozovat výlučně z takových subjektivních prvků, jako je pouhé vnímání spotřebiteli. Pouhá skutečnost, že spotřebitelé postřehnou přítomnost nového označení podobného staršímu označení, sama o sobě nestačí k prokázání existence újmy nebo nebezpečí újmy rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky ve smyslu čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, jestliže tato podobnost u spotřebitelů nevyvolává záměnu.

38 Tribunál přitom v bodě 53 napadeného rozsudku odmítl přezkoumat podmínku stanovenou výše uvedeným rozsudkem Intel Corporation, a dopustil se tudíž nesprávného právního posouzení.

39 Tribunál v bodě 62 napadeného rozsudku konstatoval, že „skutečnost, že konkurenti pro totožné nebo podobné výrobky používají označení, která jsou určitým způsobem podobná, ohrožuje bezprostřední asociaci, kterou si relevantní veřejnost vytvoří mezi dotčenými označeními a výrobky, což může narušit schopnost starší ochranné známky identifikovat výrobky, pro které byla zapsána, jako pocházející od majitele uvedené ochranné známky“.

40 Soudní dvůr ve svém výše uvedeném rozsudku Intel Corporation nicméně jasně vyjádřil nezbytnost náročnějších důkazních požadavků, aby bylo možné konstatovat újmu nebo nebezpečí újmy rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky ve smyslu čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

41 Přijetí kritéria navrhovaného Tribunálem by kromě toho mohlo vést k situaci, ve které by si hospodářské subjekty některá označení neprávem přivlastnily, což by mohlo vést k narušení hospodářské soutěže.

42 Nařízení č. 207/2009 a judikatura Soudního dvora sice nevyžadují podání důkazů o skutečné újmě, avšak zároveň připouštějí vážné nebezpečí takové újmy, což umožňuje použití logických dedukcí.

43 Takové dedukce však nesmějí vyplývat z pouhých dohadů, ale jak uvedl sám Tribunál v bodě 52 napadeného rozsudku, když citoval starší rozsudek Tribunálu, tyto logické dedukce jsou založeny na „analýz[e] pravděpodobnosti a zohlednění praxe obvyklé v relevantním obchodním odvětví, jakož i všech ostatních okolností projednávaného případu“.

44 Tribunál však neexistenci takové analýzy v rozporu s judikaturu citovanou ve svém vlastním rozsudku nepostihl.

45 Pokud jde o argument společnosti Elmar Wolf, podle něhož se kritérium stanovené Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku Intel Corporation týká výrobků nebo služeb, jež nejsou podobné výrobků a službám, na které se vztahuje pozdější ochranná známka, a není tedy v projednávané věci použitelné, stačí uvést, že judikaturu uvedenou v bodech 77 a 81, jakož i bodu 6 výroku tohoto rozsudku nelze

s ohledem na její obecnou formulaci vykládat tak, že je omezena na skutkové okolnosti zahrnující výrobky nebo služby, které nejsou podobné výrobkům nebo službám, na které se vztahuje pozdější ochranná známka.

46 Za těchto podmínek je nutné konstatovat, že kasační opravný prostředek je opodstatněný.

47 Napadený rozsudek je tedy třeba zrušit.

48 Jestliže Soudní dvůr zruší rozhodnutí Tribunálu, může podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.

49 V projednávané věci nejsou splněny podmínky k tomu, aby Soudní dvůr mohl vydat sám konečné rozhodnutí ve věci.

50 V důsledku toho je třeba věc vrátit zpět Tribunálu a stanovit, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 22. května 2012, Environmental Manufacturing v. OHIM – Wolf (znázornění hlavy vlka) (T-570/10), se zrušuje.

2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Podpisy.